

LA MIRADA DEL BISBE

Gràcies!

En finalitzar el curs pastoral 2024-2025 és el moment d'agrair. Gràcies a tots i cadascun de vosaltres: preveres, diaques, agents de pastoral, laics i consagrats que, durant aquest temps a parròquies, moviments, comunitats, escoles, hospitals, presons, santuaris, monestirs, confraries, famílies, llocs de feina, etc., heu lliurat tanta vida, temps i energies per fer present el Senyor Ressuscitat enmig del seu Poble. Gràcies a vosaltres podem dir que la nostra diòcesi no sols és viva, sinó oberta al vent de l'Esperit de Crist.

Ho hem viscut tant en l'activitat ordinària i en el treball de fons de l'Objectiu Diocesà «Cridats a ser testimonis d'esperança», amb les tres fitxes que de manera diversa s'han treballat a parròquies i arxiprestats. I en altres moments més extraordinaris, com ara tot allò relacionat amb l'Any Jubilar que conclourà al desembre, la recepció del document final sobre la Sinodalitat, el Mil·lenari de Montserrat, el relleu del bisbe, la benvinguda al papa Lleó XIV, l'Assemblea laical, l'ordenació del nostre seminarista, l'acció de Càritas i la peregrinació de la pastoral juvenil a Roma.

En el context del Jubileu, que sempre és una invitació a convertir-nos a l'esperança que és Crist, l'exercici de la sinodalitat iniciat pel bisbe Agustí i reprès per un servidor ha estat el fil conductor durant aquest curs. La crida de l'Església a les diòcesis d'arreu del món per concretar el Sínode sobre la sinodalitat va inspirar l'Horitzó Sant Feliu 2035. Per no frustrar expectatives, a partir del setembre, tot el que s'ha anat treballant en aquest marc per promoure la transformació missionera en els pro-

pers anys —també el que va sorgir de l'Assemblea laical— serà discernit amb calma pels Consells Pastorals Diocesà, Presbiteral i Episcopal. Hem iniciat processos i això requereix paciència, generositat i conversió.

Fins al desembre continuarà vigent l'Any Jubilar. Un cop fetes algunes consultes, el curs vinent continuarem els processos iniciats. No hi hauria un objectiu diocesà com a tal, però sí un lema que ens recordi allò fonamental: **créixer en comunitat com a deixebles missioners**. I a nivell diocesà, assumirem dos o tres prioritats oferint formació i es-

piritualitat per a seguir acompanyant la conversió pastoral. Bon estiu a tothom.

Gràcies de tot cor i que Déu us beneeixi.

† **Xabier Gómez García**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

Pots escoltar la carta dominical llegida pel bisbe Xabier a la secció *Podcast del Bisbe* del nostre web en aquest enllaç QR.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Veniu, Esperit Sant!

Aquests darrers mesos molts joves han rebut el sagrament de la Confirmació en múltiples celebracions. Si heu participat en alguna, hauréu copsat l'alegria dels joves, el seu convenciment, la companyonia entre ells, la bona disposició, el desig de fidelitat, el nivell de participació... i també la joia de la comunitat que es manifesta en l'acolliment, la presència del bisbe, la densitat dels silencis, les pregàries... «Ells hi anaren i van pregar pels samaritans perquè rebessin l'Esperit Sant. Pere i Joan els van imposar les mans i ells reberen l'Esperit Sant» (Ac 8,15. 17).

La coordinadora de joves d'un arxiprestat manifestava el seu encoratja-

ment als joves que s'acabaven de confirmar amb aquestes paraules: «La comunitat cristiana està contenta. L'Església de tot el món avui respira millor perquè hi ha gent jove que es compromet a seguir el camí de Crist. El dia a dia, però, no parla amb aquestes paraules. Podeu escollir: "M'he confirmat i ja n'hi ha prou" o "He de ser coherent en els meus compromisos i seguir creixent en la fe". Des de la coordinadora jove de l'arxiprestat us animem a ser valents, a no deixar-vos envair per la rutina, el consumisme, la insensibilitat i tots els valors que, sovint, ens injecta el món en

què vivim. Esperem que cadascú trobi el seu lloc en l'Església per servir, per comprometre's, per viure i celebrar la fe. No oblideu que no sou cristians només dins de l'Església. Ser cristià és una manera de viure en tot moment. Confirmar-se és voler ser cristià aquí i a fora, fins i tot quan l'ambient sigui hostil.»

Els joves que es confirmen fan un pas que els vincula amb més responsabilitat a l'Església i que, amb la força de l'Esperit Sant, els fa testimonis del Crist en el seu dia a dia a la família, a l'escola o a l'institut, a la feina o al

lloc de servei, a la parròquia, a la colla o al grup... Prou que ho entenen els joves que saben, també, de les seves limitacions i defallences. Un grup d'ells, d'una altra comunitat, ho expressava així el dia de la Confirmació: «En el camí de la vida hem sabut acceptar la mà de Déu com la mà d'un amic que ens ajuda a créixer, a pensar, a valorar allò insignificant, a ser solidaris i a estimar, per això t'estem agraïts i et preguem.»

Les comunitats cristianes, acollint aquests joves i compromentent-nos a acompanyar-los, hem de fer nostra la pregària que ressona en les celebracions del sagrament de la Confirmació: «Veniu, Esperit Sant.»

Enric Puig Jofra, SJ

LA MIRADA DEL OBISPO

¡Gracias!

Al finalitzar el curso pastoral 2024-2025 es momento de agradecer. Gracias a todos y cada uno de vosotros: presbíteros, diáconos, agentes de pastoral, laicos y consagrados que, durante este tiempo en parroquias, movimientos, comunidades, escuelas, hospitales, prisiones, santuarios, monasterios, cofradías, familias, puestos de trabajo, etc., habéis entregado tanta vida, tiempo y energías para hacer presente al Señor Resucitado en medio de su Pueblo. Gracias a vosotros podemos decir que nuestra diócesis no sólo está viva, sino abierta al viento del Espíritu de Cristo.

Lo hemos vivido tanto en la actividad ordinaria como en el trabajo de fondo del objetivo diocesano «Llamados a ser testigos de esperanza», con las tres fichas que de forma diversa se han trabajado en parroquias y arceprestazgos. Y en otros momentos más extraordinarios, como todo lo relacionado con el Año Jubilar que concluirá en diciembre, la recepción del documento final sobre la Sinodalidad, el Milenario de Montserrat, el relevo del obispo, la bienvenida al papa León XIV, la Asamblea laical, la ordenación de nuestro seminarista, la acción de Cáritas y la peregrinación de la pastoral juvenil a Roma.

En el contexto del Jubileo, que siempre es una invitación a convertirnos a la esperanza que es Cristo, el ejercicio de la sinodalidad iniciado por el obispo Agustí y retomado por un servidor, ha sido el hilo conductor durante este curso. La llamada de la Iglesia a las diócesis de todo el mundo para concretar el Sínodo sobre la sinodalidad inspiró el Horizonte Sant Feliu 2035. Para no frustrar expectativas, a partir de septiembre, todo lo que se ha ido trabajando en este marco para promover la transformación misionera en los próximos años —también lo que surgió de la Asamblea laical— será discernido con calma por los Consejos Pastorales Diocesano, Presbiteral y Episcopal. Hemos iniciado procesos y esto requiere paciencia, generosidad y conversión.

Hasta diciembre seguirá vigente el Año Jubilar. Una vez hechas algunas consultas, el próximo curso continuaríamos los procesos iniciados. No habría un objetivo diocesano como tal, pero sí un lema que nos recuerde lo fundamental: **crecer en comunidad como discípulos misioneros**. Y a nivel diocesano, asumiríamos dos o tres prioridades ofreciendo formación y espiritualidad para seguir acompañando la conversión pastoral. Buen verano a todo el mundo.

Gracias de todo corazón y que Dios os bendiga.

† **Xabier Gómez García**
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

Nova etapa a la parròquia de Sant Josep de Sant Vicenç dels Horts

El fins fa poques setmanes secretari general i canceller del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat, Mn. Joan Pere Pulido, ha iniciat ja el seu ministeri com a rector de la parròquia de Sant Josep de Sant Vicenç dels Horts. Va ser el passat 28 de juny i va estar acompanyat pel bisbe Xabier, per diversos religiosos i la comunitat parroquial. Mn. Pulido va tenir paraules d'agraïment pels sacerdots que l'han precedit com Mn. Javier Ojeda, Mn. Anton Roca, Mn. Rafael Vilaplana, Mn. Alejandro Moreno, Mn. Josep Casas i Mn. Lluís Alonso. Una comunitat cristiana amb noms i rostres concrets que viu i celebra el do de la fe en aquest barri amb personalitat pròpia, destacava Joan Pere Pulido.

Mn. Joan Pere destacava que «junts continuarem caminant responnent a la crida del Senyor que es continuarà alimentant en l'Eucaristia i el sagrament de la misericòrdia per a portar el do de la pau a tots els nostres germans i germanes, especialment als més necessitats».

A més, Mn. Joan Pere Pulido, que continua com a delegat de Vocacions del bisbat santfeliuenc, iniciarà el seu ministeri com a rector de la parròquia de Sant Vicenç Màrtir de Sant Vicenç dels Horts el diàluns 21 de juliol.

L'estiu és diví

Catalonia Sacra ha posat en marxa una nova edició de «L'Estiu és diví» en què ens conviden a conèixer durant les vacances estivals el ric patrimoni cultural de l'Església, un llegat mil·lenari i ric que es conserva i es difon amb orgull. Si l'any passat es feia un recorregut per la història de la música, aquest estiu la proposta centra la mirada en el món monàstic i els seus equipaments patrimonials. Els monestirs s'alcen arreu del territori com a testimonis silenciosos d'una història intensament espiritual i profundament vinculada a la cultura i el paisatge.

Segons expliquen els responsables de Catalonia Sacra, la proposta d'aquest estiu 2025 fa un recorregut pel fascinant món dels monestirs catalans, explicant, de manera fresca però rigorosa, aspectes del fet monàstic: els diferents tipus d'ordes religiosos, la vida quotidiana dins els monestirs i la seva gran influència en la formació del territori català. Entre altres, a la nos-

tra diòcesi hi tenim el Monestir de Sant Benet de Montserrat, de les monges benedictines.

Pel que fa a l'agenda de «L'Estiu és diví», cal destacar «Els Tocs de campana», una iniciativa que vol donar a conèixer i redescobrir els tocs de campana i que ja arriba a la seva cinquena edició. A Esplugues de Llobregat se celebra en dates a l'entorn de santa Magdalena, patrona de la ciutat, a la pla-

ça Pare Miquel d'Esplugues de Llobregat (Baix Llobregat) i està organitzada per la parròquia del municipi i l'Associació de Veïns i Veïnes d'Esplugues.

L'activitat serveix per redescobrir el tocs de campana i posar en valor la seva funció com a pregària, sentiment, identitat poble i comunitat. Es farà el dimecres 16 de juliol a les 20 h. Enguany comptarà amb la participació de Blai Ciurana, músic, campanòleg, «campaner nòmada» i secretari de la Confraria de Campaners i Carrillonistes de Catalunya.

EL PODCAST DEL BISBAT

El pòdcast del Bisbat. Laics i preveres del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat ens ofereixen un comentari a l'Evangeli de cada diumenge. A Instagram i YouTube.

100 anys sent joves

El lema «100 anys sent joves», és el lema que la JOC de Catalunya i les Illes va triar per celebrar el seu centenari a Montserrat, dins dels actes del mil·lenari del monestir.

Aquesta celebració va aplegar més de 500 persones, entre joves i antics militants (la més veterana en tenia 91) arribats de tot Catalunya, de Menorca i de Mallorca. L'alegria del re-

trobament, la nostàlgia (per què no?) d'aquella primera joventut, l'esperança encara potent i activa, la inquietud, la solidaritat i els nous reptes socials i eclesials bullien enmig d'una calor

abrusadora. Els i les militants de la JOC, fidels a la tradició educativa en l'acció del moviment, van treballar de valent i a consciència perquè tot anés com una seda. I hi va anar.

La gentada va ser acollida a la plaça amb una batucada, una mostra dels moviments de la Pastoral Obrera i l'exposició «Rostre i reptes de la Pastoral Obrera avui».

Després van tenir lloc quatre taules rodones amb diferents temàtiques com ara des d'on evangelitzar; classe obrera: fet, opció o sentiment?; la revisió de vida obrera continua donant resposta? I la influència de l'Església en la vida de les persones LGTBIQ+.

L'Eucaristia, al més pur estil de la JOC, va ser presidida per Miquel Àlvarez, l'actual consiliari general, i concelebrada pel bisbe Joan-Enric i altres consiliaris del moviment.

La jornada es va cloure amb una cantada de les cançons i himnes més representatius de la JOC al llarg de la seva història.

Mercè Solé

Directora del Secretariat Interdiocesà de Pastoral Obrera de Catalunya i membre de l'equip diocesà de Pastoral Obrera del Bisbat Sant Feliu

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

14. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Ex 1,8-14.22 / SI 123 / Mt 10,34-11,1]. Sant Camil de Lel·lis (1550-1614), prev. fund. Servents dels Malalts a Roma (MI, 1582), patró dels malalts i els infermers; sant Francesc Solano, prev. franciscà, de Montilla, missioner al Perú; santa Adela, viuda; beat Gaspar Bono, prev. mínim, de València.

15. □ Dimarts [Ex 2,1-15a / SI 68 / Mt 11,20-24]. Sant Bonaventura (1218-

1274), bisbe d'Albano, card. (franciscà) i dr. de l'Església; sant Pompili Maria Pirrotti, prev. escolapi.

16. □ Dimecres [Ex 3,1-6.7a.9-12 / SI 102 / Mt 11,25-27]. Mare de Déu del Carme o del Carmel (s. XIII), patrona de la gent de mar; santa Magdalena Albrici de Como, vg. agustina.

17. ■ Dijous [Ex 3,13-20 / SI 104 / Mt 11,28-30]. Sant Aleix, pelegrí; santes Justa i Rufina, vgs. i mrs.; santa Mar-

cel·lina, vg., germana de sant Ambrós; sant Lleó IV, papa (847-855); beates Anneta Pelràs, Teresa de Sant Agustí i companyes, vgs. carmelitanes i mrs.

18. ■ Divendres [Ex 11,10-12,14 / SI 115 / Mt 12,1-8]. Sant Frederic, bisbe d'Utrecht i mr.; santa Marina, vg. i mr.; santa Simforosa i els seus 7 fills, mrs.

19. ■ Dissabte [Ex 12,37-42 / SI 135 / Mt 12,14-21]. Santa Àurea, vg.

i mr. a Sevilla; sant Símac, papa (sard, 498-514); beat Pere de Cadireta, dominicà, de Moià.

20. ■ Diumenge vinent, XVI de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [Gn 18,1-10a / SI 14 / Col 1,24-28 / Lc 10,38-42]. Sant Apol·linar, bisbe i mr.; sant Elies, profeta (s. IX aC); sant Torlaci, bisbe; sants Pau i Sisenand, diaques i mrs. a Còrdova; santa Margarida, vg. i mr.; santa Liberata, vg. i mr.

Diumenge XV de durant l'any (C)

COMENTARI

«El veié,
se'n compadí,
s'hi acostà...
se n'ocupà»

Sens dubte que una de les paràboles més extraordinàries és la que llegim avui a l'evangel·li, la que anomenem del «bon samarità». Primer, però, Jesús, responent a una pregunta que li fan subratlla que el gran manament és: *Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb totes les forces, amb tot el pensament, i estima els altres com a tu mateix*. Hi ha, però, una segona pregunta: *Per a mi ¿qui són aquests altres?* I Jesús amb una paràbola ens explica qui són «aquests altres» que hem d'estimar. Ens trobem amb un *home apallissat al que deixen mig mort*. I passa primer un *sacerdot*; després un *levita*, ajudant del temple. El text subratlla que *el sacerdot el veié, però passà de llarg; igualment el levita*. No se'ns diuen les raons de la seva conducta: era per poder oficiar en el temple? (si hagués estat mort, no ho haguessin pogut fer). En tot cas, aquests no van estimar l'altre; no es van aturar per atendre una persona ferida que necessitava del seu ajut. En canvi un *samarità: el veié, se'n compadí... li embenà les ferides... el dugué a l'hostal i se n'ocupà*. Fins i tot li diu a l'hostaler que *quan torni pagarà les despeses que hagi fet de més*. Evidentment aquest samarità va saber *veure l'altre que hem d'estimar en l'home caigut en mans de lladres*. El model d'amor al germà no ho són ni el sacerdot ni el levita, jueus al servei del temple sinó un samarità que per als jueus era com un enemic, odiat per ells perquè no seguien el recte culte dels jueus; eren com uns heretges. Però aquest és el model d'amor al germà; no li importa si el caigut és jueu o no; simplement és una persona necessitada i allí s'hi fa present ell i carrega a més amb totes les despeses. La primera lectura ens recorda com ha dit Jesús que *hem d'estimar Déu amb tot el cor i amb tota l'ànima*. I la segona lectura presenta *Crist imatge del Déu invisible, cap de l'Església*: ell és el gran samarità que s'ha compadit de nosaltres i ens ha tornat la salut. Serem com el bon samarità o com el sacerdot i el levita «passant» de qui està caigut?

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre del Deuteronomi (Dt 30,10-14)

Moisés s'adreçà al poble i li digué: «Escoltaràs el Senyor, el teu Déu, guardant els seus manaments i els seus decrets escrits en el llibre d'aquesta Llei, i et convertiràs al Senyor, el teu Déu, amb tot el cor i amb tota l'ànima. La Llei que avui et dono no és massa difícil per a tu, ni és fora del teu abast. No és pas al cel, que puguis dir: Qui és capaç de pujar-hi per anar-la a buscar i fer-nos-la conèixer, perquè la puguem practicar? Ni és tampoc a l'altra banda del mar, que puguis dir: Qui és capaç de travessar-lo per anar-la a buscar i fer-nos-la conèixer, perquè la puguem practicar? Són paraules que tens molt a prop teu per poder-les complir: les tens als llavis, les tens al cor.»

► Salm responsorial (68)

R. *Els humils que busquen Déu sincerament diran: «Tingueu llarga vida.»*

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 1,15-20)

Jesucrist és imatge del Déu invisible, engendrat abans de tota la creació, ja que Déu ha creat totes les coses per ell, tant les del cel com les de la terra, tant les visibles com les invisibles, trons, sobirans, governs i potestats. Déu ha creat tot l'univers per ell i l'ha destinat a ell. Ell existeix abans que tot, i tot es manté unit gràcies a ell.

Ell és també el cap del cos, que és l'Església. Ell n'és l'origen, és la primícia dels qui retornen d'entre els morts, perquè ell ha de ser en tot el primer. Déu volgué que residís en ell la plenitud de tot el que existeix; per ell Déu volgué reconciliar-se tot l'univers, posant la pau en tot el que hi ha, tant a la terra com al cel, per la sang de la creu de Jesucrist.

► Lectura de l'Evangel·li segons sant Lluc (Lc 10,25-37)

En aquell temps, un mestre de la Llei, per provar Jesús s'alçà i li va fer aquesta pregunta: «Mestre, què he de fer per tenir l'herència de la vida eterna?» Jesús li digué: «Què hi ha escrit a la Llei? Què hi llegeixes?» Ell contestà: «Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb totes les forces, amb tot el pensament, i estima els altres com a tu mateix.» Jesús li diu: «Has respost bé: fes-ho així i viuràs.»

Ell, amb ganes de justificar-se, preguntà a Jesús: «I per a mi, qui són aquests altres?» Jesús prosseguí: «Un home baixava de Jerusalem a Jericó i caigué en mans de lladres, que el despullaren, l'apallissaren i se n'anaren deixant-lo mig mort. Casualment baixava pel mateix camí un sacerdot que el veié, però passà de llarg per l'altra banda. Igualment un levita, quan arribà al lloc, passà de llarg per l'altra banda. Però un samarità que viatjava per aquell indret, quan arribà i el veié se'n compadí, s'hi acostà, li embenà les ferides, després d'amorsir-les amb oli i vi, el pujà a la seva pròpia cavalcadura, el dugué a l'hostal i se n'ocupà. L'endemà, quan se n'anava, donà dues monedes de plata a l'hostaler dient-li: Ocupa't d'ell i, quan jo torni, et pagaré les despeses que hagi fet de més. Quin d'aquests tres et sembla que va veure l'altre que hem d'estimar, en l'home que havia caigut en mans de lladres?» Ell respongué: «El qui es va compadir d'ell.» Jesús li digué: «Doncs tu fes igual.»

► Lectura del libro del Deuteronomio (Dt 30,10-14)

Moisés habló al pueblo, diciendo: «Escucha la voz del Señor, tu Dios, observando sus preceptos y mandatos, lo que está escrito en el libro de esta ley, y vuelve al Señor, tu Dios, con todo tu corazón y con toda tu alma. Porque este precepto que yo te mando hoy no excede tus fuerzas, ni es inalcanzable. No está en el cielo, para poder decir: «¿Quién de nosotros subirá al cielo y nos lo traerá y nos lo proclamará, para que lo cumplamos?». Ni está más allá del mar, para poder decir: «¿Quién de nosotros cruzará el mar y nos lo traerá y nos lo proclamará, para que lo cumplamos?». El mandamiento está muy cerca de ti: en tu corazón y en tu boca, para que lo cumplas».

► Salmo responsorial (68)

R. *Humildes, buscad al Señor, y revivirá vuestro corazón.*

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 1,15-20)

Cristo Jesús es imagen del Dios invisible, primogénito de toda criatura; porque en él fueron creadas todas las cosas: celestes i terrestres, visibles e invisibles.

Tronos y Dominaciones, Principados y Potestades; todo fue creado por él y para él. Él es anterior a todo, y todo se mantiene en él.

Él es también la cabeza del cuerpo: de la Iglesia. Él es el principio, el primogénito de entre los muertos, y así es el primero en todo. Porque en él quiso Dios que residiera toda la plenitud. Y por él y para él quiso reconciliar todas las cosas, las del cielo y las de la tierra, haciendo la paz por la sangre de su cruz.

► Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 10,25-37)

En aquel tiempo, se levantó un maestro de la ley y preguntó a Jesús para ponerlo a prueba: «Maestro, ¿qué tengo que hacer para heredar la vida eterna?». Él le dijo: «¿Qué está escrito en la ley? ¿Qué lees en ella?». Él respondió: ««Amarás al Señor, tu Dios, con todo tu corazón y con toda tu fuerza» y con toda tu mente. Y «a tu prójimo como a ti mismo»». Él le dijo: «Has respondido correctamente. Haz esto y tendrás la vida».

Pero el maestro de la ley, queriendo justificarse, dijo a Jesús: «¿Y quién es mi prójimo?». Respondió Jesús diciendo: «Un hombre bajaba de Jerusalén a Jericó, cayó en manos de unos bandidos, que lo desnudaron, lo molieron a palos y se marcharon, dejándolo medio muerto. Por casualidad, un sacerdote bajaba por aquel camino y, al verlo, dio un rodeo y pasó de largo. Y lo mismo hizo un levita que llegó a aquel sitio: al verlo dio un rodeo y pasó de largo. Pero un samaritano que iba de viaje llegó a donde estaba él y, al verlo, se compadeció, y acercándose, le vendó las heridas, echándole aceite y vino, y, montándolo en su propia cabalgadura, lo llevó a una posada y lo cuidó. Al día siguiente, sacando dos denarios, se los dio al posadero y le dijo: «Cuida de él, y lo que gastes de más yo te lo pagaré cuando vuelva». ¿Cuál de estos tres te parece que ha sido prójimo del que cayó en manos de los bandidos?». Él dijo: «El que practicó la misericordia con él». Jesús le dijo: «Anda y haz tú lo mismo».